

ydes. Hvis Isbryderens Anvisninger ikke følges, er denne berettiget til at afbryde Hjælpen.

Naar den Hjælp, en Stats-Isbryder yder et Skib, finder Sted under saadanne Forhold, at Hjælpen maa anses som Bjærgning, gælder herom de almindelige Regler i 9de Kapitel i Søloven af 1. April 1892, jfr. Lov Nr. 103 af 29. April 1913, dog at Bjærgelønnen tilfalder Statskassen.

Loven træder i Kraft straks, Bestemmelserne om Isafgiften dog først fra det Tidspunkt, der bestemmes ved kongelig Resolution.

Stats-Isbryderen „Isbjørn“, der byggedes i Medfør af Lov Nr. 251 af 13. Juni 1922 med det Hovedformaal at støtte Skibsfarten under vanskelige Isforhold i de danske Hovedfarvande, først og fremmest i Kattegat, fandt i udstrakt Grad Anvendelse under den haarde Isvinter 1923—24. Da Ministeriet var henvist til at anvise Dækning for Anskaffelse og Drift af „Isbjørn“ alene gennem den Skibsfarten paahvilende Isafgift, har Ministeriet ved Dispositionerne over „Isbjørn“ fundet i ganske overvejende Grad at tage burde Hensyn til Skibsfartens Interesser, selv om man naturligvis herved, saa langt som Forholdene overhovedet har gjort det muligt, har ladet sig det være magtpaaliggende at imødekomme ogsaa Havnenes og Importørernes særlige Interesse i at skaffe Ladningerne igennem til selve Destinationshavnene. I Overensstemmelse med dette Grundsynspunkt har Ministeriet paa dertil foreliggende Anledning gentagne Gange udtalt overfor Havneudvalg, at ingen Havn *som saadan* har Krav paa Isbryderens Assistance, ligesom man i sin Tid overfor Dampskibsrederiforeningen har tilkendegivet, at Ministeriet vil tage Initiativ til en Nedsættelse af Isafgiften i Tilfælde af, at denne maatte indgaa med rigeligere Beløb, end hvad Fyldestgørelsen af selve Lovens Formaal kræver.

I Skrivelse af 19. Marts 1924 anmodede Provinshandelskommeret Ministeriet om at søge tilvejebragt endnu en Stats-Isbryder, idet man henviste til, at der fra adskillige Provinshavne var indløbet Beklagelse over, at det ikke havde været muligt at skaffe fornøden Isbryderhjælp. Den Isbryder, der anskaffes i Henhold til denne Lov, skal derfor fortrinsvis anvendes til at skaffe Skibe og Ladninger frem til de Provinshavne, som er interesserede i den, og som kan paaregnes selv at have Isbrydermateriel til Anvendelse i selve Havnen, men i øvrigt er det Tanken, at de to Isbrydere skal supplere hinanden og arbejde jævnsides.

Den samlede Udgift ved Anskaffelsen af denne Isbryder er anslaaet til 1 060 000 Kr., og Havnene har tilsagt omtrent